

ASIEC

Asamblea Social de la Izquierda de Cataluña
Assemblea Social de l'Esquerra de Catalunya

Carta oberta al Comitè Executiu Nacional del Partit Comunista Francès

Com a membres de l'associació Assemblea Social de l'Esquerra de Catalunya / Asamblea Social de l'Esquerra de Catalunya (ASEC / ASIC), estem molt afectats / impactats per les posicions que una organització de referència històrica com la dels comunistes francesos sembla haver adoptat en relació amb la situació a Catalunya. La nostra associació reuneix homes i dones de diferents sensibilitats d'esquerra: socialistes, comunistes, anarquistes ... Malgrat aquestes diferències d'origen, i fins i tot d'estratègia pel que fa als mitjans per aconseguir una societat justa i igualitària, tenim en comú la defensa incondicional de l'internacionalisme i de la solidaritat entre les classes treballadores sense distinció d'origen, raça o religió. En aquests últims anys, aquests principis han estat traïts per sectors de la societat catalana que, dient-se d'esquerra, han format una aliança interclassista amb amplis sectors de la petita burgesia, res solidaris amb les altres regions espanyoles (1), alhora que, amb freqüència, defensen actituds racistes pel que fa a les persones treballadores pobres que van venir a Catalunya d'altres parts d'Espanya per guanyar-se el pa i tenir una llar (2).

En aquest context legal i històric, ens agradaria assenyalar que no només Espanya ha estat, durant 40 anys, un estat democràtic normal, amb una de les constitucions més avançades d'Europa, sinó que la primera constitució espanyola, la de 1812, conegut popularment com "la Pepa", va ser la tercera en el món després de la dels Estats Units i de la francesa de 1791. en resum, des d'aquesta data ja molt llunyana, la lluita dels espanyols, inclosa Catalunya, per la llibertat i la igualtat ha estat constant, i sovint no només contra la reacció interna sinó també contra la exterior. Només cal esmentar la intervenció de l'exèrcit absolutista comandat pel duc d'Angulema el 1823 (coneguda a Espanya com "els cent mil fills de Sant Lluís") o l'ajuda massiva dels nazis-feixistes a Francisco Franco durant la guerra civil de 1936-39. Com cal considerar el cop separatista que va tenir lloc l'any passat a Catalunya, tenint en compte que aquesta comunitat autònoma no compleix cap de les condicions establertes per la Carta de les Nacions Unides sobre el dret a la lliure determinació? (3). Per analogia, ¿quina seria la reacció de l'Estat francès i de l'PFC a una proclamació d'independència d'un consell regional (el de Còrsega per exemple), o simplement a la convocatòria d'un referèndum per tal d'aconseguir la fractura de la unitat nacional? Convé no oblidar que, tot i la vigència a Catalunya d'un sistema electoral no proporcional que atorga més pes a les zones rurals amb arrels nacionalistes, el separatisme ha aconseguit obtenir la majoria dels escons al parlament però mai ha arribat al 50% del vot popular. A més, en les últimes eleccions, el partit més votat va ser Ciutadans / Ciutadans, una organització de centre dreta que defensa la Constitució i s'oposa al separatisme.

Com vostès saben molt bé, els líders de l'intent de cop (en la nostra opinió, només aquestes paraules són adequades per descriure el que ha passat a Catalunya l'any passat) han fugit o estan en presó preventiva, inclòs el que en aquell moment era el president de

la Generalitat, el principal representant de l'estat a Catalunya per mandat constitucional. No prejutgem, és clar, el veredict del judici en curs, però, en qualsevol cas, creiem que en un país com Espanya, on hi ha una veritable separació de poders, s'ha de fer justícia i els acusats s'han d'enfrontar a les seves responsabilitats.

Cal assenyalar també que, segons diverses organitzacions internacionals, Espanya arriba als índexs més alts de qualitat democràtica, i que el nivell d'autonomia de les regions espanyoles, en particular Catalunya i el País Basc, supera amb escreix les competències que en molts estats federals s'atorga als seus diversos territoris.

Lluny de nosaltres la idea d'ignorar els errors comesos pels governs espanyols en la gestió de la crisi catalana, però, en qualsevol cas. aquests errors no justifiquen el comportament criminal del grup dirigent de la rebel·lió. No oblidem ni oblidarem la solidaritat del PFC, i de l'esquerra francesa en general, durant els anys més foscos de la nostra història recent. Només cal esmentar la figura d'un líder del PFC, el català de Rosselló, André Marty, que va venir, juntament amb molts altres francesos, a defensar la llibertat d'Espanya contra el feixisme. De la mateixa manera, molts republicans espanyols van donar les seves vides per la llibertat de França. En nom d'aquesta solidaritat compartida, només demanem un esforç analític per informar-se adequadament de la situació real al nostre país. Estem oberts a la discussió i a l'oportunitat de brindar qualsevol informació addicional que pugueu necessitar. A canvi, companys, esperem la vostra comprensió de la lluita que nosaltres i altres demòcrates, organitzats o no, estem lliurant per preservar la unitat nacional espanyola.

Rebeu la nostra salutació fraternal.

Barcelona, 28 novembre de 2018.

1.- Ángel de la Fuente, *Balanzas fiscales : una breve introducción*

https://www.uv.es/gadopas/de_la_fuente.balanzas_fiscales.pdf

2.- Daniel Gascón, *El discurso xenófobo del nuevo presidente de Cataluña.*

<https://www.nytimes.com/es/2018/05/15/opinion-gascon-cataluna-torra-proces/>

3.- Salvador López Arnal & Miguel Candel, *Derechos Torcidos.* <http://www.rebelion.org/noticia.php?id=216933>

www.asec-asic.org